

Herren han har besøgt sit folk

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1836, 1853
Carl Chr. Nic. Balle 1850

1

Herren han har besøgt sit folk,
natten hun blev til morgen,
Menneskens Søn, Gud Faders tolk,
slukket nu har al sorgen.

2

Frelseren lå i sorten jord
nætter såvel som dage,
men det opstandne livsens Ord
døden ej mer kan smage.

3

Kirken hun sad i enkestand,
sørged for den Enbårne,
glemte, at han i gravens land
stormede dødens tårne.

4

Deraf udsprang den bitre sorg,
ligfærd med gråd og klage,
hulken for sang på Zions borg,
nætter såvel som dage.

5

Herren han er dog sine tro,
også når de mistvi'le,
roser han lod på torne gro,
lærte os så at smile.

6

Blegt som et lig var livets ord,
dødt det os lå på tunge,
Ånd dog fra Herren i det fór,
engle derom vil sjunge.

7

Synger da med i højen sky:
Ordet stod op af døde,
lyder i Åndens kraft på ny,
tænder, så tunger gløde!

8

Lever nu op, I kristne små!
Nu er her godt at være,
alle Guds engle med os stå,
vil jer på hænder bære.

9

Frelseren lå i sorten jord,
sidder på ærens trone,
ånd og liv er til os hans ord,
glæden vor salmetone!

Nicolai Frederik Severin Grundtvig, 1783-1872
Carl Christian Nicolaj Balle, 1806-1855